

מ"ת 7461/12/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלהואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 7461-12-15 מדינת ישראל נ' אלהואשלה (עציר)
תיק חיצוני: 497190/15

בפני	כבוד השופטת גאולה לוי
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים
המשיב	מוחמד אלהואשלה (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

1. נגד המשיב הוגש (ביום 3.12.2015) כתב אישום המייחס לו שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי הנטען בכתב האישום, המשיב יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה ושהיה רעול פנים, שדדו זוג אנשים שישבו ברכב ביום 16.11.2015 סמוך לאחר חצות ליד השוק העירוני בדימונה.

על פי כתב האישום, המשיב והאחר התקרבו לרכב ודרשו מהמתלון כסף. השיב, כך נטען, חיטט בתא הכפפות, פתח את מכסה משענת היד בין שני המושבים והוציא משם אלה טלסקופית. הוא אחז באלה באופן מאיים כלפי המתלון והמשיך לחפש חפצי ערך ברכב. חברו בעט במתלון כדי למנוע התנגדותו. המשיב, לפי הנטען, גם תלש שרשרת מצווארו של המתלון וכן גנבו ממנו השניים טלפון נייד.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

בבקשה ובדיון לפני טען ב"כ המבקשת כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה, במתבססת על כך שעל גבי רכבו של המתלון נמצאו טביעות אצבע של המשיב ועל כך שהמתלון זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות.

ב"כ המבקשת הפנה גם לכך שבחקירות לא היה המשיב עקבי בתשובתו לשאלה היכן היה בליל השוד. תחילה סיפר שהיה בדירתה של "מישהי שהוא מכיר אך לא יודע את שמה", באשדוד, ובהמשך אמר כי באותו יום היה עם אשתו ואחיו.

3. ב"כ המשיב מסכים כי יש ראיות לכאורה אך טוען לכרסום שפוגע במדיה ניכרת בעוצמתן של הראיות. ב"כ המשיב טוען כי גרסת המשיב כי היה בליל האירוע עם אשתו ואחיו אומתה ע"י אשתו והאח, כך שהאליבי לא הופרך.

ב"כ המשיב מביע תמיהה על כך שהאירוע לא מצולם במצלמות שמצלמות את השוק העירוני בדימונה. נטען כי בשחזור המתלונן לוקח את השוטרים ליער מחוץ לדימונה, דבר שאינו מתיישב עם הטענה כי השוד ארע באזור השוק העירוני בדימונה.

ב"כ המשיב מפנה לכך שלפני זיהוי ט.א. אף אחד מהמתלוננים לא זיהה את המשיב כאשר הוצגו להם 181 תמונות של חשודים, הגם שתמונתו של המשיב הייתה ביניהם. המתלוננת אף הצביעה על אדם אחר, שאינו המשיב.

ב"כ המשיב גם מביע תמיהה על כך אין ט.א. מפנים הרכב, הגם שנטען כי המשיב חיטט בתא הכפפות ובמקומות נוספים ברכב.

ב"כ המשיב מוסיף וטוען לפגיעה במשקלו של מסדר זיהוי התמונות שנערך ללא עורך דין. לטענתו, היו צריכים ראשית לעצור את המשיב ואז לערוך מסדר זיהוי אליו הסנגוריה הציבורית הייתה שולחת עורך דין.

לטענתו, ניתן היה לצפות שהמתלוננת תזהה את המשיב שכן היא הייתה מקדימה במושב שליד הנהג כשהמשיב וחברו נכנסו לרכב.

בנוסף, מפנה ב"כ המשיב לשינויים בגרסת המתלוננת בין שלושת ההודעות שמסרה, ולכך שחוות הדעת לגבי טביעת האצבע אינה מפורטת דיה.

4. בהתאם להלכה הפסוקה, בשלב בחינת בקשת המעצר עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, כנדרש לצורך הרשעה במשפט הפלילי, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי.

ראיות לכאורה הינן הראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

ככל שבעת הבחינה הלכאורית מתגלים ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל בעתיד לגבש תשתית ראיתית אשר יש סיכוי סביר שניתן לבסס עליה הרשעה, יש מקום לקבוע כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, ובמצב דברים זה אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 6742/11 אלמכאוי נ' מדינת ישראל (26.9.2011); בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133).

בשלב בחינת הראיות לכאורה בית המשפט אף לא נדרש לבחון את מהימנות העדים או את משקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל (25.1.2011); בש"פ 635/13 פלוגי נ' מדינת ישראל).

(25.2.2013).

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, באתי לכלל מסקנה כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית המקימה סיכוי סביר לביסוס אשמתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו.

6. בחומר החקירה ישנן ראיות הקושרות את המשיב למעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

בראש וראשונה מדובר בטביעות של חלק מכף ידו השמאלית של המשיב שהתגלו על רכבו של המתלונן.

בחומר החקירה מצויה חוות דעת מומחה (מיום 30.11.2015), לפיה טביעה שנלקחה ממכסה תא המטען, זהה לחלק מטביעת כף היד השמאלית.

טביעות האצבע נלקחו ממקומות עליהם הצביע המתלונן (ר' מזכר בדיקת רכב מיום 19.11.2015).

לאחר שהגיעה חוות דעת ראשונית של התאמה בין טביעות האצבע למשיב, נערך מסדר זיהוי תמונות בו הצביע המתלונן על המשיב ואמר שהוא בטוח לחלוטין שזה הבחור ששדד אותו.

7. המשיב לא נתן שום הסבר אפשרי לכך שטביעות אצבע שלו נמצאו על גבי רכבו של המתלונן.

המשיב המכחיש כל קשר לאירוע, לא היה עקבי בתשובות היכן בליל האירוע. תחילה אמר שהיה אצל חברה באשדוד אך לא מסר פרטים לגביה (חקירה מיום 25.11.2015 עמ' 9).

לאחר מכן מוסר המשיב כי היה באותו ערב עם אשתו ובנו התינוק אצל רופא ואח"כ קנו אוכל בקניון דימונה ונסעו הביתה.

לגבי החברה מאשדוד, אומר שהתבלבל והיה אצלה כנראה ביום חמישי. בחקירה למחרת אמר שהיה אצלה ביום רביעי. המשיב לא ידע למסור את הטלפון של הרופא שלכאורה ביקר אצלו עם בנו (שכ' 115).

8. אכן, אשתו ואחיו אישרו את גרסת המשיב אודות הביקור אצל רופא ורכישת אוכל בקניון דימונה. עם זאת יצוין כי על פי אשת המשיב הדבר היה על פי זיכרונה ביום 16.11.2015, בעוד שעל פי המשיב הדבר היה ב- 15.11.2015 (שורה 78 ואילך לחקירת המשיב מיום 25.11.2015 וכן שורה 32 לחקירה מיום 26.11.2015).

9. לא מצאתי כי יש בדברים שטען ב"כ המשיב כדי לבסס כרסום ממשי בחומר הראיות.

לגבי העובדה שהמתלוננת לא זיהתה את המשיב, בנסיבות בהן נתקלו המתלוננים במשיב וחברו, בשעה שהיו ברכב, בסיטואציה אינטימית, וכאשר המתלוננת קפצה לאחור מיד בתחילת האירוע וסיפרה על מבוכה ועל כך שדעתה הייתה נתונה להתלבש, העובדה שלא הצליחה לזהות את המשיב מתיישבת עם ההיגיון ואינה מהווה כרסום.

לגבי הטענה שהמתלוננת זיהתה חשוד אחר, אכן במסדר זיהוי תמונה היא הצביעה על חשוד אחר, אך לא טענה שהיא מזהה אותו, אלא רק שהדמות מזכירה לה אותו.

10. באשר לשינויים הנטענים מגרסאות המתלוננים, מדובר בשינויים קלים שניתן ליישבם עם נסיבות מסירת העדויות וגם הם אינם מערערים את התשתית הראייתית. מעיון במכלול העדויות של המתלוננת וכן בעימות בין המתלונן למשיב עולה כי בתיאור ההתרחשות של השוד הוא עקבי וזהה בדברים המרכזיים. חלק מההודעות מפורטות יותר וחלקן פחות. שוני זה הוא עניין להליך העיקרי ולא לבקשה למעצר עד תום ההליכים.

11. לבסוף, לגבי הטענה שעל פי השחזור אירוע השוד התרחש ביער, לא הוצגו לי על ידי מי מהצדדים מפה הממקמת את שטח החניון של השוק העירוני. מהחומר שלפני לא ברור עד כמה הוא נמצא בקרבה לשטח מיוער. אציין רק כי על פי העדויות, האירוע התרחש באזור של השוק/רחבה מול השוק. על פי דוח פעולה 3-001-0006 האירוע היה בחניה חשוכה במתחם השוק סמוך לרכבת ישראל באזור התעשייה, והמתלונן מסר שהשודדים נמלטו לכיוון כללי יער היי-טק/כיתן/טללים. שאלת הקרבה בין המקומות היא עניין לתיק העיקרי ולא להליך שלפני.

12. עילת מעצר - המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה, מקימים כנגד המשיב עילת מעצר. המדובר לכאורה בשוד אלים שבוצע תוך תעוזה רבה, ויש בכך כדי להקים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחונו של אדם או את ביטחון הציבור.

13. חלופת מעצר - בטרם הכרעה בסוגיית החלופה ומבלי שיש בכך משום נקיטת עמדה באשר לעצם היתכנותה של חלופה, אני מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

קובעת להמשך דיון וקבלת תסקיר, ליום 31.12.2015 שעה 10:30.

ההחלטה ניתנה ביום 9.12.2015 ותוכנה הודע לצדדים.

עקב תקלת מחשוב ההחלטה נחתמה במערכת נט המשפט ביום 14.12.2015.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ו, 14 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.